Р Е Ш Е Н И Е
№ 3108

гр. София, 12.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 9 състав,** в публично заседание на 15.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **2442** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.250 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на И. Т. С. от [населено място] срещу Заповед №640/14.02.2014 година на Директор Главна Дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“ [населено място],с която последният на основание чл.224,ал.2, т.2 от ЗМВР,чл.226 ал.1,т.2 от ЗМВР и чл.226,ал.1,т.2 от ППЗМВР наложил на И. Т. С.- специалист шеста степен в Сектор“ Финансово осигуряване, ,дисциплинарно наказание- Писмено предупреждение за срок от 3 месеца.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност оспорената заповед. Твърди се,че същата е издадена при липса на компетентност, тъй като органът издал заповедта е заинтересован и пристрастен, още повече,решението на възложителя е отменено. Посочва се още, при издаване на заповедта не е спазена установената от закона форма, в заповедта не е посочено мястото, времето и обстоятелствата при които е извършено нарушението и не са посочени конкретните служебни задължения, които е нарушила. Твърди се още,че заповедта е издадена при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и в поканата за даване на писмени обяснения не са посочени конкретните въпроси , на които следва да даде обяснения, и при несъответствие с целта на закона.Иска се отмяна на заповедта и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,оспорващият- И. Т. С.,редовно и своевременно призована се явява лично и с адвокат П., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на

заявените основания.

Ответникът по оспорването- Директор Главна Дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението [населено място],редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Ф. редовно упълномощена,която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Подробни съображения в тази насока развива и в представените по делото писмени бележки.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142, ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № З-319/26.04.2013 година,Директор на Главна дирекция“Пожарна безопасност и защита на населението“ [населено място] назначил Комисия за провеждане на процедура по възлагане на обществена поръчка с предмет – доставка на седлови влекач- ремарке тежковоз, в състав, подробно посочен в заповедта , в това число и инспектор – И. Т. С.- специалист в сектор ФО- при ГД ПБЗН.

На 07.06.2013 година , ръководителят на комисията по провеждане на обществена поръчка , депозирал до Директора на Главна дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението Докладна записка относно установени несъответствия в обстоятелства декларирани от участник в процедурата по възлагане на обществена поръчка, в която посочил,че възложителят да отстрани от процедурата [фирма].

С Решение, рег. № ОП-РЕ-62/11.06.2013 година, Директор Главна дирекция“Пожарна безопасност и защита на населението“ класирал на първо място Консорциум“ Б. Стар БМЛТ“,отстранил от процедурата другия участник [фирма].

С Решение № 15038/14.11.2013 година ,постановено по адм.дело № 11186/2013 година по описа на ВАС е отменено Решение № 923/24.07.2013 година на Комисията за защита на конкуренцията по преписка ,вх № К.-739/25.06.2013 година и е отменено Решение № ОП-РЕ-62/11.06.2013 година на Директор на ГД“ ПБЗН- МВР за избор на изпълнител по обществена поръчка с предмет- доставка на седлови влекач с полуремарке- тежковоз, открита с Решение № ОП- РЕ-28/29.03.2013 година на възложителя и върнал делото като преписка на възложителя – Директор ГД“ПБЗН“ [населено място] за продължаване на процедурата по обществена поръчка съгласно указанията в мотивите на решението. .

На 03.12.2013 година до Министъра на вътрешните работи е депозирана Справка относно извършена проверка в ГД“ПБЗН“ по пет броя сигнали от представители на [фирма] и Консорциум „Авто инженеринг-И.“ [населено място], в която е посочено ,че членовете на комисията, назначена със Заповед № з-319/26.04.2013 година на Директор на ГД“ПБЗН“ в хода на процедурата по обществена поръчка- доставка на седлови влечкач с полуремарке- тежковоз, неправомерно са приели документ, различен от референция- Писмо, препоръка, изх. № 03-10-61/ на МС, който е бил издадено от орган,който не е страна по договора за обществена поръчка и по отношение на тях са налице данни за извършено дисциплинарно-нарушение-небрежност на служебната дейност,за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание- писмено предупреждение.

На 03.01.2014 година, Главен Директор ГД“ ПБЗН“ отправил покана до оспорващата за даване на писмени обяснения до 08.01.2014 година във връзка със Справка, рег. № -62629/03.12.2013 година от Дирекция“Инспекторат. Поканата е връчена лично срещу подпис на оспорващата на 03.01.2014 година.

На 07.01.2014 година, оспорващата депозирала своите писмени обяснения до

Директор ГД“ ПБЗН“, върху същите има отбелязван запознат.

На 14.02.2014 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед, рег. № 140/, с която наложил на оспорващата дисциплинарно наказание-писмено предупреждение за срок от три месеца. Заповедта е връчена лично срещу подпис на оспорващата на дата 17.02.2014 година.

Със Заповед №169/20.02.2014 година, Директор ГД“ПБЗН“ изменил негова заповед рег.№ 140/14.02.2014 година в частта и относно органа, пред който може да се обжалва заповедта, като израза пред Директор на ГД“ПБЗН“ [населено място] се заменя с израза- пред Министъра на вътрешните работи. Заповедта е връчена лично срещу подпис на оспорващата на дата 20.02.2014 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на дисциплинарното производство доказателства ,в това число и типова длъжностна характеристика.

Разпитан е свидетелят К.- член на Комисията за провеждане на обществената поръчка,от чийто показания се установява какво точно се е случило при провеждането на обществената поръчка както и какво е станало след отмяна на решението за възлагане на обществена поръчка.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в срока по чл.149,ал.1 АПК,от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява основателна, но не по всички изложени в нея съображения.

Оспорената Заповед рег.№140//14.02.2014 година на Директор ГЛавна дирекиця4 пожарна безопсаности защита на насалените-о гр. софия представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове. При проверката,съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл.228,ал.1,т.3 от ЗМВР орган- това е Директор Главна Дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“,за наказания,изчерпателно изброени в разпоредбата на чл.228,т.4 от ЗМВР, вр с чл.226, ал.1,т.1 и т.2 от ЗМВР-мъмрене, писмено предупреждение и порицание и именно той е орган по назначаването по смисъла на чл.186 от ЗМВР за служителите,заемащи и категория Г, какъвто е процесният случай. Между страните няма спор, че лицето Н. Н. заема длъжността- Директор ГД“ПБЗН“. Напълно неоснователен е доводът на оспорващата и не нейния процесуален представител, че заповедта е издадена при липса на компетентност у издателя и, предвид това, че той е заинтересован и дисциплинарното наказание е следвало да бъде наложено от Министъра на вътрешните работи,защото на първо място,за този вид наказания , посочени в цитираната по- горе разпоредба, законодателят е предоставил възможност и на органите по назначаването, в това число и на Директорите на Главни дирекции да налагат дисциплинарни наказания на държавните служители ,заемащи категории, изрично посочени в разпоредбата на чл.228 от ЗМВР ,в това число и по отношение на категории Е и Г и за изрично посочените наказания- писмено предупреждение ,мъмрене и порицание/ какъвто е процесният случай. Наред с това, обстоятелството ,че самият дисциплинарно- наказващ орган е възложител на обществена поръчка и

определил комисията, която да бъде помощен орган, само по себе си не изключва и дадените на този орган правомощия по ЗМВР да бъде дисциплинарно- наказващ орган. Липсата на компетентност би била налице само и единствено ,ако на Директор ГД“ПБЗН“ не са му предоставени правомощия да бъде орган по назначаването по смисъла на чл.186 от ЗМВР и дисциплинарно- наказващ орган по смисъла на чл.228 от ЗМВР. Сочената от страна на оспорващата заинтересованост на дисциплинарно-разследващия орган и неотвеждането му в случая не е налице,защото на първо място дисциплинарно- разследващ орган има задължително при наказанията, изрично посочени в чл.227 ал-.1, т.2-10 от ЗМВР- и това са за нарушенията на служебната дисциплина при извършването на които задължително се налага дисциплинарно-наказание- уволнение/ аргумент от разпоредбата на чл. 239 от ППЗМВР (1) (И.. - ДВ, бр. 91 от 2008 г.) При наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 227, ал. 1, т. 2 - 10 ЗМВР дисциплинарното производство се образува със заповед на органа по чл. 230, ал. 1 ЗМВР. В заповедта се посочват данните, извършителят, дисциплинарното нарушение, предвиденото наказание, дисциплинарно разследващият орган, на когото се възлага разследването, както и срокът за извършване на разследването. В останалите случаи, какъвто е процесният, дисциплинарно разследващ орган не се определя,а дисциплинарното нарушение се установява от органа,компетентен да наложи дисциплинарното наказание ,като за целта същият може да разпореди извършването на проверка. Тук изобщо дисциплинарно- разследващ орган не е определян, за да е налице сочената заинтересованост или предубеденост у органа,наложил дисциплинарното наказание. Наред с това, възложител на обществена поръчка и дисциплинарно- наказващ орган, / които в случая функции са осъществени от един и същи орган, са твърде различни от гледна точка на правомощията и функциите, и съвместяването на тези функции от един и същи орган ,не може да доведе до липса на компетентност – налице са два отделни закона, които предоставят различни правомощия на един и същи орган ,но в различни качества- ЗОП- урежда обществените отношения, свързани с възлагането на обществени поръчки,а ЗМВР- обществените отношения,свързани с възникването,изменението и прекратяването на служебните правоотношения на държавните служители в МВР, организацията и структурата на МВР.

Спазени са изискванията за форма, но заповедта не съдържа всички реквизити , визирани в чл.246 от ППЗМВР – Дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта/ в частност липсва посочване на датата на извършване на нарушението,и разпоредбите които са нарушени, което винаги и безусловно е съществено нарушение и води до отмяна на заповедта само на това основание,защото поставя не само служителя в невъзможност да разбере в какво точно се изразява нарушението ,но и поставя и съда в невъзможност да прецени нарушението под каква правна норма е подведено, респективно на това липсата на време и място на извършване на нарушението възпрепятства съда да прецени сроковете за налагане на дисциплинарни наказания,визирани в чл.225 от ЗМВР.Посоченото в заповедта извършено нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това ,че в хода на процедура по обществена поръчка, по никакъв

начин не установява времето и мястото на извършване на нарушението и конкретната дата, на която е извършено нарушението.

При издаване на заповедта, дисциплинарно-наказващият орган е нарушил процесуално- правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално-правните разпоредби.

Преди да пристъпи към издаване на заповедта ,дисциплинарно- наказващият орган е поискал писмените обяснения на служителя, но в поканата за даване на писмени обяснения е цитирана констатация в Справката на инспектората и то дословно. В тази покана липсва искане за давене на писмени обяснения по повод конкретно извършеното нарушение от страна на държавния служител и то конкретно. Така дадената покана , преписана направо от Справката на Инспектората, безспорно по никакъв начин не може да обуслови покана за даване на конкретни писмени обяснения от държавния служител. Независимо от обстоятелството,че писмените обяснения са дадени от страна на оспорващата, върху тях липсва дата на приемането им- има само „запознат“ и подпис, без да е ясно кой се е запознал с тях. По делото не се съдържат доказателства, дисциплинарно-наказващият орган да е приел писмените обяснения на оспорващата, да е изложил мотиви приема ли ги или не, кредитира ли ги или не. Следва да бъде отбелязано ,че в разпоредбата на чл.229,ал.1 от ЗМВР е вменено задължение на дисциплинарно-наказващия орган преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения,като законодателят е използвал съюза„или“,което означава алтернатива,а не кумулация. Неприемането на писмените обяснения,винаги и безусловно е съществено процесуално нарушение,водещо до отмяна на заповедта на процесуално основание без да се разглежда спора по същество.

При издаване на заповедта, дисциплинарно- наказващият орган е допуснал нарушение на материално правните разпоредби.

Дисциплинарната отговорност на служителите от МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство,в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Съгласно чл. 221 от ППЗМВР дисциплинарната отговорност е лична, като всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия,извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя.

Посоченото в заповедта нарушение на служебни задължения, изразяващи се в това ,че в хода на процедура по обществена поръчка, като член на комисията, назначена със Заповед,рег № 3-319/26.04.2013 година, оспорващата е допуснала нарушение на установените процедурни правила,не може да бъде конкретно посочено основание на заповедта и да се установи в какво точно се изразява извършването на нарушение на служебните задължения. Нещо повече дори- в заповедта липсва конкретно посочване кои точно служебни задължения оспорващата е нарушила, какво и въз основа на кой нормативен акт и е вменено съответното служебно задължение или пък от

длъжностната характеристика ,за да се установи ,че тя е осъществила каквото и да е нарушение на вменени служебни задължения, на кои служебни задължения и на кои процедурни правила е извършила нарушението, тези процедурни правила от какво се състоят, кога са доведени до знанието на оспорващата,за да може тя да съобрази поведението си с тях. Така направеното формулиране в заповедта, не може да доведе до ясно и конкретни посочени нарушени разпоредби,респективно на това- до законосъобразно ангажирана административно- наказателна отговорност.Тази неяснота в заповедта не може да бъде преодоляна и чрез преписването на изразеното в Справката от Инспектората и посочване, че оспорващата е приела документ, различен от референция- Писмо- препоръка, като нито от събраните доказателства в хода на дисциплинарното производство, нито от самата заповед може да стане ясно какво конкретно е било задължението на оспорващата като член на комисията ,тя единствено ли е приела този документ сама, какъв документ е следвао да приеме.

Липсата на извършено нарушение на служебната дисциплина, допуснатите нарушения, както на процесуалните правила,така и на материалния закон,водят до извода,че дисциплинарната отговорност на С. е неправилно ангажирана от страна на дисциплинарно-на казващия орган и то без да са изяснени фактите и обстоятелствата, водещи до налагане на дисциплинарно наказание, което предпоставя отмяна на заповедта, като неотговаряща на условията за редовно действие на административните актове.

С оглед изхода на спора ,претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да бъде присъдена сумата от 510 лева-заплатеното от него възнаграждение за адвокат и държавна такса.

Воден от горното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд София-Град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед№640/14.02.2014 година на Директор Главна Дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“ [населено място],с която последният на основание чл.224,ал.2, т.2 от ЗМВР,чл.226 ал.1,т.2 от ЗМВР и чл.226,ал.1,т.2 от ППЗМВР наложил на И. Т. С.- специалист шеста степен в сектор“Финансово осигуряване“, категория Г-дисциплинарно наказание-Писмено предупреждение за срок от 3 месеца.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ“ ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“-ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА И. Т. С. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 510 ЛЕВА – РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ГД“ ПБЗН“.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК,ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК,

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: